

[Poul Nødgaard]

Nu tager vi det som eksempel. Det materiale, vi har fået fra Kommunernes Landsforening, bygger på, at en kommune højst skal indskyde 49 pct., så jeg forestiller mig, at det f.eks. er 490.000 kr. Mit spørgsmål til fru Sonja Albrink er så: Hvis dette erhvervs- eller udviklings-selskab, eller hvad det nu kaldes, går konkurs, hvem hæfter så under konkursen? Har det offentlige kun mistet de 490.000 kr., eller hæfter man i konkursboet også med skatteydernes penge? Hvis man ikke gør det, kan man så være bekendt som kommune, at en konkurs påfører nogle uskyldige mennesker, der har noget til gode i den virksomhed, et kæmpetab, som de aldrig får hjem?

Jeg synes, det er en meget farlig vej, CD her har betrådt, og jeg tvivler på, om CD kan overskue konsekvenserne af den udtalelse, der er fremsat her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg synes ikke, vil jeg starte med at sige, at CD har betrådt en farlig vej. Jeg nævnte et beløb, men jeg sagde også, at det er noget, vi må se på i udvalget.

Det er klart, at vi må se på det i udvalget. Det er ikke meningen, at man skal producere for skatteborgernes penge, det er helt klart. Men det er altså noget, vi må se på i udvalget. Jeg har heller ikke snakket om procenter. Det må være et udvalgsspørgsmål til sin tid, når lovforslaget fra industriministeren foreligger.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg anser ikke mit spørgsmål for besvaret, for det, jeg spurgte om, og som jeg gerne vil bede om et svar på, hvis det kan lade sig gøre, er, om CD vil gå med til, når et erhvervs- eller udviklings-selskab går konkurs, at kommunerne bare kan trække sig ud og sige: Vi har tabt vores indskudskapital, men derudover er vi for resten fuldstændig ligeglade med det foretagende dér, det er ikke vores bord.

Det er et klart og kontant spørgsmål om, hvorvidt skatteyderne skal betale for fejlslagne projekter. Det vil jeg gerne udbede mig et svar på, for det er ganske centralt at få afklaret, inden man bevæger sig ud i at stemme om en dagsorden, som jeg er helt sikker på vil give en

bunke ballade, når den til sin tid skal udmøntes i lovgivning.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan ikke love, at jeg vil være munter. Jeg vil godt starte med at takke statsministeren for redegørelsen, som jeg da heldigvis synes rummede nogle positive signaler. Jeg skal så i øvrigt komme med nogle generelle bemærkninger til det, statsministeren sagde, og også sige nogle konkrete ting til statsministeren.

Jeg synes nemlig omkring det generelle, at der er en underliggende tone om, at vi skal passe på. Det kan der selvfølgelig i visse sammenhænge være god grund til, men den offentlige sektor må altså endelig ikke udvikle sig for meget og må ikke drive erhvervsvirksomhed, og regeringen ønsker at reducere den danske offentlige sektors størrelse, og regeringen ønsker at præcisere grænser, og regeringen tager til efterretning, at kommuner og amtskommuner vil afprøve grænser, og det må vi så, som jeg sagde, tage til efterretning.

Nu skal vi ikke have en generel diskussion om den offentlige sektor i dag, men jeg synes og har altid gjort det, at K og V's evindelige omkvæd om den offentlige sektors størrelse er demotiverende for de mennesker, der er ansat i den offentlige sektor. Det vil jeg godt sige til statsministeren. Det var sådan set også min oplevelse, da jeg selv sad i regeringen, at de evindelige udsagn om den offentlige sektors størrelse faktisk ikke havde nogen særlig gunstig effekt på de mennesker, der var ansat i den offentlige sektor, for det er en slags diffust angreb, som man i virkeligheden, når det kommer til stykket, ikke rigtig kan forholde sig til.

Jeg synes, at den diskussion, vi bør føre, er: Hvad er det, den offentlige sektor er velegnet til, og hvad er det, den offentlige sektor ikke er velegnet til? Hvad kan vi derfor placere i den offentlige sektor, og hvad skal placeres i den private sektor? Lad os prøve at se, om vi ikke ad den vej igen kan skabe dynamik og kreativitet og lyst til at være ansat i den offentlige sektor, så det igen kan blive attraktivt at være i den offentlige sektor. Jeg synes, det er utrolig kedeligt at høre, at mennesker simpelt hen ikke synes, at de kan være bekendt at sige, at de er ansat i den offentlige sektor, og det tror jeg dybest set ikke er til gavn for sektoren og dermed heller ikke for os som politikere.